

Wprowadzenie: Przywództwo, które nie pochodzi z tego świata

W czasach, gdy takie pojęcia jak *przywództwo* i *sukces* często kojarzone są z władzą, wpływem, kontrolą i charyzmą, Ewangelie przedstawiają nam propozycję całkowicie odmienną: przywództwo na wzór serca Chrystusa. W przeciwieństwie do światowego modelu przywództwa – który dąży do chwały, dominacji i bycia obsługiwanym – Jezus proponuje przywództwo oparte na służbie, pokorze, ofierze i miłości. Tego rodzaju przywództwo nie tylko kwestionuje współczesne sposoby myślenia, ale wzywa nas do głębokiego nawrócenia serca i zaprasza do podjęcia roli uczniów, którzy prowadzą innych do prawdy – a nie do siebie samych.

Ten artykuł jest zaproszeniem do ponownego odkrycia chrześcijańskiego przywództwa takiego, jakie zostało ukazane i nauczone przez Jezusa Chrystusa. Przeanalizujemy jego wymiary teologiczne, historyczne i duszpasterskie, a także przedstawimy praktyczny przewodnik, jak wprowadzać je w życie codzienne – w rodzinie, pracy, Kościele i społeczeństwie.

1. Co oznacza przywództwo w świetle Ewangelii?

Słowo „przywództwo” nie pojawia się dosłownie w Ewangeliach, ale jego sens jest obecny w każdym słowie, geście i decyzji Chrystusa. Jezus nigdy nie nazywa siebie „liderem”, lecz **dobrym pasterzem** (por. J 10,11), **sługą** (por. Mk 10,45), **nauczycielem** (por. J 13,13), **Panem** (por. J 13,13) i **królem** (por. J 18,37) – i poprzez każdy z tych tytułów na nowo definiuje, co znaczy prowadzić.

Ewangeliczne przywództwo nie polega na wspinaniu się po szczeblach władzy, lecz na zstępowaniu ku całkowitemu oddaniu siebie. To powołanie do służby aż do śmierci. Dlatego Jezus mówi jednoznacznie:

„*Kto by między wami chciał się stać wielkim, niech będzie waszym sługą*” (Mt 20,26)

Główne cechy przywództwa Jezusa:

1. **Służba przed władzą:** przewodzić to znaczy umywać nogi innym (por. J 13,1-17)
2. **Miłość jako napęd:** „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15,13)
3. **Pokora i posłuszeństwo:** „Uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem” (Mt 11,29)
4. **Autorytet moralny, nie narzucany:** „Nauczał ich jak ten, który ma władzę” (Mk 1,22)
5. **Duchowe rozeznanie i wizja Królestwa:** Jego spojrzenie nie jest ziemskie, lecz wieczne

2. Kluczowe momenty przywództwa w Ewangeliach

a. Jezus, dobry pasterz (J 10)

Jezus przedstawia się jako dobry pasterz, który zna swoje owce, woła je po imieniu i oddaje za nie życie. Nie dominuje, nie manipuluje, nie wykorzystuje. Prowadzi z czułością, współczuciem i czujnością. Prawdziwy lider **nie posiada swojej wspólnoty**, ale ją chroni, kocha, służy jej i jest gotów umrzeć za nią.

b. Umycie nóg (J 13)

Ten szokujący gest – zarezerwowany dla niewolników – to mistrzowska lekcja przywództwa. Jezus, w pełni świadomy swojej boskiej tożsamości, **zstępuje**, by pokazać, że prawdziwa władza wyraża się w służbie. Kto nie jest gotów umywać nóg innym, nie może być liderem na wzór Boga.

c. Upomnienie ambitnych apostołów (Mk 10,35-45)

Gdy Jakub i Jan proszą o pierwsze miejsca w Królestwie, Jezus odpowiada stanowczo:

„Wiecie, że ci, którzy uchodzą za władców narodów, uciskają je, a ich wielcy dają im odczuć swoją władzę. Nie tak będzie między wami. Lecz kto by chciał stać się wielkim między wami, niech

„będzie sługą waszym” (Mk 10,42-43)

Jezus burzy model światowej władzy i proponuje nowy: **wielkość w małości**.

d. **Przywódtwo z krzyża (Mt 27,27-54)**

Szczytem chrześcijańskiego przywództwa jest krzyż. Tam, nagi, upokorzony i pozornie pokonany, Jezus dokonuje aktu najwyższego autorytetu: **odkupia ludzkość poprzez całkowite oddanie samego siebie**. Krzyż nie jest porażką – to tron prawdziwego Króla.

3. Znaczenie teologiczne: Jezus, Król-Sługa

Z teologicznego punktu widzenia przywództwo Jezusa jest głęboko zakorzenione w postaci **cierpiącego sługi**, zapowiedzianej przez proroka Izajasza (por. Iz 52-53). Ten sługa nie panuje, lecz **niesie grzechy innych, wstawia się, cierpi i wyzwala**. W Chrystusie prorocтво to wypełnia się w pełni.

Autorytet Jezusa nie jest instrumentalny, lecz **ofiarujący się**. Nie sprawuje władzy w sposób świecki, lecz upodabnia swoje życie do miłości Ojca. Dlatego Jego przywództwo nie jest techniką, lecz tożsamością: jest posłusznym Synem, oddanym pasterzem, uniżonym nauczycielem, ukrzyżowanym Królem.

4. Praktyczne zastosowanie: Jak dziś prowadzić na wzór Chrystusa

a. **W rodzinie**

- Rodzice są pierwszymi duchowymi liderami dzieci. Wzorem nie jest autorytaryzm, lecz świadectwo.
- Wychowywać z miłością, stanowczością i ofiarnością.
- Modlić się z dziećmi, towarzyszyć im, słuchać, prowadzić bez przymusu.

b. W Kościele

- Kapłani, katecheci, animatorzy: ich przywództwo nie jest hierarchiczne, lecz pasterskie.
- Służyć w ukryciu, nie szukając tytułów i zaszczytów.
- Być blisko ludzi, znać ich rany, iść z nimi razem.

c. W pracy i społeczeństwie

- Być światłem pośród korupcji, kłamstwa i egoizmu.
- Prowadzić projekty z etyką, prawdą i dla dobra wspólnego.
- Inspirować przykładem, nie tylko słowami.

d. W życiu duchowym

- Pozwalać się prowadzić Chrystusowi: w modlitwie, sakramentach, rozeznaniu.
- Kształtować samodyscyplinę, wewnętrzną dojrzałość i spójność życia.
- Być przewodnikiem dla innych nie przez wyższość, lecz przez pokorę.

5. Praktyczny przewodnik teologiczno-duszpasterski

Aspekt	Nauczanie ewangeliczne	Konkretne zastosowanie
Autorytet	„Kto by chciał być wielkim, niech będzie waszym sługą” (Mt 20,26)	Prowadzić z dołu, a nie z piedestału
Decyzja	Jezus modlił się przed ważnymi decyzjami (Łk 6,12)	Decyzje podejmować po modlitwie i rozeznaniu
Upomnienie	„Idź i nie grzesz więcej” (J 8,11)	Upominać z miłością, bez upokarzania
Komunikacja	„Kto ma uszy do słuchania, niech słucha” (Mt 13,9)	Więcej słuchać niż mówić; mówić prawdę z miłością
Ofiara	„To jest Ciało moje, które za was będzie wydane” (Łk 22,19)	Ofiarować czas, energię i serce dla innych

6. Współczesne wyzwania przywództwa chrześcijańskiego

- **Indywidualizm:** prawdziwi liderzy chrześcijańscy myślą wspólnotowo.
- **Kultura sukcesu:** Ewangelia proponuje logikę ziarna pszenicy, które umiera (por. J

12,24).

- **Kryzys autorytetu:** potrzeba liderów z autorytetem moralnym, nie tylko urzędowym.
- **Powszechna nieufność:** wiarygodność odzyskuje się przez spójne życie.

Zakończenie: Chrystus – wieczny wzór przywództwa

Przywódstwo Chrystusa to nie tylko model do podziwiania – to **droga dla każdego z nas**. Niezależnie od tego, czy kierujesz wspólnotą, rodziną, zespołem w pracy, czy tylko samym sobą, jesteś wezwany, by prowadzić jak On: **z czułością, prawdą, stanowczością i całkowitą miłością**.

| *„Pójdź za Mną, a uczynię cię rybakiem ludzi” (Mt 4,19)*

Idźmy za Chrystusem nie tylko jako za Zbawicielem, lecz także jako za Przewodnikiem. Tylko w ten sposób poprowadzimy innych światłem Ewangelii – w świecie, który pilnie potrzebuje pasterzy pachnących owcami, sług z sercem króla i liderów, którzy nie szukają własnej chwały, ale chwały Ojca.

Modlitwa końcowa

Panie Jezu, Nauczycielu i Dobry Pasterzu, naucz nas prowadzić tak jak Ty: bez narzucania się, bez szukania zaszczytów, lecz w cichej i pełnej miłości służbie. Daj nam serce sługi, spojrzenie pasterza i stanowczość lidera, który nigdy nie odchodzi od Ewangelii. Amen.
